

πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους / ¹⁶ αὐτοῦ ἄδειαν ἀπλὴν καὶ
γενικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ποιοῦν εἰς αὐτὰ ὡς θέλουν / ¹⁷ καὶ βούλονται, πωλεῖν,
δωρεῖσθαι καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπεσχέθη ἡ ἄνωθεν κυρα-Μαρία / ¹⁸ καὶ τοῦ διαυθεντίζειν
αὐτὸ ἀπὸ παντός ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔ / ¹⁹ θεσεν διὰ κονδυλίου καὶ
τὰ ἐξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας κυρ Νικολάου Κεφαλλη / ²⁰ νοῦ, κυρ Νικολάου Τζαγκάρη
καὶ κυρ Γκιώνη Βάτζη. ζιδ'. / ²¹ Ἐγὼ πρωτοπαπὰς Φίλιππος ὁ Κατωϊμέρης δου-
κικῇ καὶ αὐθεντικῇ ἡμῶν ἐξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν / ²² νομικὸς πόλεως καὶ νήσου Κο-
ρυφῶν παρακληθεὶς παρὰ τῶν ἄνωθεν ἔγραψα εἰς πίστῳσιν ἔνεκα καὶ ἀσφάλειαν.

387

Διαθήκη

φ. 102α' * Ἠ'Εβγάλθη / κόπια ὁμοια καὶ ἐ / δόθη παπὰ κυρ / Νικολάου τῆς Μάρας
δι / ἅ τὴν βάλη εἰς / τὴν κατζηλλαρίαν. / Ἀκομὴ ἐδόθη / κόπια τῆς συμ-
/ βίας τοῦ ποτὲ Νικολάου / Παργινοῦ, ὀνό / ματι Μαρίας. / Ἀκομὴ ἐδό-
/ θη σὴρ Ἀν / δρέα Ἀργίτ(η). / Ἀσηκώθη βεβρά / νιον ὁμοια. ἢ

† ,αφε' ἡμέρα δ' τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος θ'. Κυρ Νικόλαος ὁ Παργι-
νός. Ἐγὼ οὖν ὁ εἰρημένος / ² Νικόλαος ὁ Παργινός ἀσθενής καὶ κλινήρης εἰμὶ κοι-
τόμενος ἐν τῇ κλίνῃ [μου ἔ] / ³ σωθεν οἰκίας μου, ὄνπερ κατοικῶ εἰς τὸ χωρίον τῆς
Νύφες, πτοηθεὶς δὲ τὸ [τοῦ] / ⁴ θανάτου ἄωρον τέλος μήπως αἰφνιδίως ἀφαρπάσῃ
με καὶ τὰ ἐμὰ / ⁵ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα μείνωσιν, ὡς καὶ ἄλλοις πολλοῖς,
ἐγὼ ἐνθυμούμε / ⁶ νος ταῦτα ποιῶ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην καθὼς κάτωθεν
παρακατιῶν ὁ λόγος δη / ⁷ λώσειεν. Ἐν α' τὴν ψυχὴν μου ἀνατίθην εἰς χεῖρας
Θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς χριστια / ⁸ νοῖς ἀφίηναι τὴν ἐν Χριστῷ τελείαν ἀγάπην καὶ συγ-
χώρησιν, ἧς δέομαι καὶ ἐγὼ / ⁹ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως, ἀποτύχοντές μου ἀφήνω τὴν νε-
ροτριβίαν μου τὴν μυλι / ¹⁰ κὴν εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον εἰς τὸ παρὸν χωρίον διὰ
τὴν ψυχὴν μου, σωζομένον νὰ δὶ / ¹¹ δη ἡ ρηθεῖσα μονὴ ἀπὸ τὴν ἐσοδείαν τῆς ρη-
θείσης νεροτριβίας τῆς συμβίας μου τὸ δ' ἕως τέλους / ¹² ζωῆς τῆς καὶ ἀποτύχοντές
τῆς νὰ μένῃ εἰς τὴν κληρονομίαν μου. Ἀκομὴ ἅ / ¹³ φήνω ἀποτύχοντές μου διὰ τὴν
ψυχὴν μου εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, εἰς τὸ χωρίον τοῦ / ¹⁴ Λευχορακίου καὶ εἰς τὸν
Ἅγιον Νικόλαον τὸν Ἐξαχείρη, τῶν δύο ἐκκλησιῶν ἐξ ἴσου, τὸ / ¹⁵ ἀμπέλιόν μου
ὁποῖον ἔχω εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λευχορακίου μὲ εἴ τι πᾶσα ἔχη μέσα. Ἀκο / ¹⁶ μὴ
ἀφήνω τῆς συμβίας μου τὸ μερδικόν μου τῆς ἐλές, ὁποῖες τῆς ἐκέντρωσα / ¹⁷ ἐγὼ []
εἰσὶν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λευχορακίου καὶ ἔχουν οἱ ἄρχοντες τὸ ἡμισὸν καὶ ἀποτύ /
¹⁸ χοντές τῆς χωρὶς σαρκικὴν κληρονομίαν νὰ μένουν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον εἰς

* Το φ. 101β' εἶναι λευκό.

τὸ [Λευχο] / ¹⁹ ράκι. Ἀκομή ἀφήνω τοὺς μύλους μου τοὺς δύο καὶ τὸ περιβόλιν μου [καὶ τὸ] / ²⁰ μυλοθέσι εἰς τὲς Νύφες τῆς συμβίας μου ἕως τέλους ζωῆς της καὶ ἂν πε[] / ²¹ ὁ Θεὸς καὶ ζήσῃ τὸ παιδί μου νὰ τὸ ἔχῃ, εἰ δὲ καὶ ἀποτύχοντές του χωρὶς σαρκικὴν κλη / ²² ρονομίαν νὰ μείνουν διὰ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον εἰς τὲς Ν[ύφες] / ²³ σὺν τὰ τὸ τέλος τους. Ἀφήνω διὰ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον εἰς τὲς Νύφες ἔ / ²⁴ ναν βουτζὶ μετρῶν ε' καὶ νὰ τὸ γεμίξῃ ἡ γυναῖκα μου τὸ κατ' ἔτος ἕως τέλους ζωῆς της νὰ τὸ [] / ²⁵ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου διὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἀφήνω εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον εἰς τὴν λίμνην ἄλογον ἔ / ²⁶ να ἄρσενικὸν νὰ τὸ ἔχῃ ὁ καλόγερος διὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἀφήνω τοῦ ἀνεψιοῦ μου τοῦ [Πε] / ²⁷ τρούτζου τὸ μερδικόν μ(ου) ἀπὸ τὲς ἐλὲς ὅπου ἔχω μὲ τὸν πατέρα του. Ἀφήνω τῆς Μαρίας τοῦ Σ[] / ²⁸ αδᾶ κεντρωμάδα μία, ὅποια εἶναι ἔξω ἀπὸ τοῦ Μαρίτζα τὸ ἀμπέλι. Ἀκομή ἀφήνω διὰ ἔ / ²⁹ ξοδόν μου εἰς τὸ ἐξόδιον, εἰς τὰς γ' καὶ θ' καὶ μ', ἕναν βουτζὶν κρασὶν μετρῶν ιβ' [] / ³⁰ κρέα, ἐλάδι, κερίν καὶ σολδία εἰς τοὺς ἱερεῖς τὸ ἀρκετόν. Ἀκομή ἀφήνω τὸ ἀμπέ[λι] / ³¹ ὄν μου εἰς τὲς Νύφες καὶ τὸ ὀσπίτιόν μου καὶ τὴν κουμεσαρία μου ὅλην καὶ ἔ / ³² τερά μου τρία ἄλογα, ἀποτύχοντές μου τῆς συμβίας μου ἕως τέλους ζωῆς της καὶ ἂν π[] / ³³ ὁ Θεὸς καὶ ζήσῃ τὸ παιδί μου νὰ τὰ ἔχῃ, εἰ δὲ καὶ ἀποτύχη του χωρὶς σαρκικὴν κληρονο[μί] / ³⁴ αν νὰ μέν(ουν) ὅλα εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον εἰς τὲς Νύμφες διὰ τὴν ψυχὴν μου. Ἀ[κομή] / ³⁵ καὶ τὸ ἄλογον ὅπου ἐπούλησα διὰ τζέργα μία καὶ ἕτερα στάμενα νὰ εἶναι τοῦ ὀσπιτίου. Καὶ οὗ / ³⁶ τως ἐδιεταξάμην. Ἡ γὰρ παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἰσχυρόν καὶ βέ[βαιον] / ³⁷ κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας κύρ Θεοδώρου Κοζόμο[ρου], / ³⁸ κύρ Μιχαήλ Μελιτᾶ καὶ κύρ Νικολάου Σκιαδᾶ. ζιδ'. Ἐ<γὼ> παπα-Φίλιππος ὁ [Κατω] / ³⁹ ἡμέρης νοτάριος παρακληθεὶς παρὰ τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολάου ἔγραψα.

388

Διαθήκη

φ. 102β'

II' Ασπκώθη βεβράνη ὁμοιαII

† .αφε' ἡμέρα στ' τοῦ Δεκεβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος θ'. Δῆμος ὁ Βλάχος. Ἐγὼ οὖν ὁ εἰρημένος Δῆμος ὁ / ² Βλάχος ἐν ἀστενεὶα δεινῇ περιπεσών, κοιτόμενος ἔσωθεν οἰκίας κύρ Νικο / ³ λάου Βασταρούχα ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Καρουσάδων, πτοηθεὶς δὲ τὸ τοῦ θα / ⁴ νάτου ἄωρον τέλος, ποιῶ τὴν παροῦσα μου διαθήκην. Ἐν πρώτοις τὴν ψυ / ⁵ {ψυ}χὴν μου ἀνατίθημι εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ τοῖς πᾶσι χρι-
στιανοῖς συχώρησιν, / ⁶ ἥς δέομαι καὶ ἐγὼ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως, ἀφήνω τῆς μάνας μου τῆς κυρα-Κιούρω / ⁷ τὸ ὀσπίτιόν μου τὸ ἡμισὸν νὰ τὸ ἔχῃ ἐξουσίαν της νὰ τὸ κάμῃ ὡσὰν θέλῃ / ⁸ καὶ τὸ ἕτερον ἡμισὸν τὸ ἀφήνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Κώστα.

